

یک اتفاق

اوباما ودی‌کاپریو

● **شرق:** این روزها اتفاق خوبی افتاده است، بازیگران شناخته‌شده ایران و جهان از شهرتشان برای توجه مردم به مسائل مهم محیط‌زیست و انسانی استفاده می‌کنند. این‌گونه است که «بن‌دیکت کامبریج» بار دیگر از پناهندگان سوری بر صحنه تئاتر دفاع می‌کند و می‌گوید که این پاسخ‌دهی کُند مسئولان انگلیس مقبول نیست. از طرف دیگر این روزها در کاخ سفید، جشنواره «South by South Lawn» برپاست که مبتکران و استعداد‌های جهان در زمینه‌های علم و دانش و فرهنگ در آن شرکت می‌کنند و برنامه‌هایی برای دیدار آنان و مردم و رئیس‌جمهور آمریکا برقرار می‌شود. در نشست که «لئوناردو دی‌کاپریو» پس از نمایش فیلمش «پیش از سیل» با اوباما داشته، درباره دغدغه‌های محیط‌زیستی سخن گفته است؛ دغدغه‌ای که او از ۲۴ سالگی به‌دنبالش بوده و مؤسسه‌ای هم در این زمینه تأسیس کرده است. او درباره دریاچه ارومیه ایران و استفاده از روغن پالم درخاور دور نیز واکنش نشان داده است. در این نشست «کاترین هی‌هو»، دانشمندی که در زمینه اتمسفر زمین فعالیت می‌کند، حضور داشته است. «دی‌کاپریو» در سخنانی اوباما را به چالش کشیده و گفته: «اگر شما تغییرات آب‌وهوایی را باور ندارید، به واقعیت‌ها، علم با حقایق تجربی نیز اعتقادی ندارید و بنابراین نباید اجازه حضور در کاخ سفید را داشته باشید». او به تلاش طماعانه صاحبان صنایع گاز و نفت نیز اشاره کرده است. درحالی‌که اوباما هم معتقد بوده «ما باید در برابر زمان بجنگیم» و البته او پیشنهادی را که اکنون جهانیان به‌دنبال اجرای آن هستند پیشنهادی اجرایی دانسته و گفته است: «هرچند از سوی دانشمندان زنگ خطر درباره افزایش گاز دی‌اکسیدکربن به صدا درآمده، اما وضع مالیات کربن تنها سیاست عمومی برای حل این مشکل است». دی‌کاپریو پیشنهاد استفاده از سوخت جدید را هم مطرح کرد. درحالی‌که سالانه بیش از ۲۰۰هزار نفر از مردم به‌خاطر سوخت‌های فسیلی می‌میرند، پیشنهاد استفاده از سوخت‌هایی نظیر باد و خورشید در این نشست بررسی شد.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۱۴ مهر ۱۳۹۵ ۳ محرم ۱۴۳۸ ۵ اکتبر ۲۰۱۶
سال چهاردهم شماره ۲۶۹۸ ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۵۳ اذان مغرب ۱۸:۰۰ اذان صبح فردا ۴:۴۰ طلوع آفتاب ۶:۰۳

روزنفر۱

fardashargh@gmail.com

مهدی غریبی

عبدالحسین مختاباد: شهرداری تهران در خصوص قطع درختان چیتگر شفاف سازی کند

«درباره تصویرت از من تجدید نظر کن» را باید دید، پیش از آنکه درباره آن نوشت. کارگردان آن، آرونسدشت‌آرای، به خوبی توانسته قدرت هنر را در ضرورت توجه به گفت‌وگو و ارتباطات میان فرهنگی، نشان دهد. او در این نمایش متفاوت، تماشاگر را به این نتیجه می‌رساند: در جهانی که تصویر، همه جا احاطه‌مان کرده است، نه تنها به درنگ و تأمل در داوری نسبت به «دیگری»، نیاز داریم بلکه به تجدید نظر درباره تصویرمان از «واقعیت» نیز محتاج هستیم. دکتر نغمه ثیمینی که فاصله میان «دانشگاه» و «تئاتر» را در این سال‌ها با جدیت و موفقیت کوتاه کرده است، در این کار به تعبیر خود «نامتعارف‌ترین شکل نوشتن نمایش‌نامه» را برگزیده است. «داستان‌ها و کلمات واقعی و غیرواقعی» که در خلال نمایش زندگی سه زوج ایرانی- غیرایرانی و گفت‌وگوهای پیرامون آن، شکل می‌گیرند و مبادله می‌شوند،

ماجرای عشق و عاشقی میدون

احضار روح کیارستمی

یوریا عالمی: بعد از اعلام حکم بدوی پرونده پزشکی عباس کیارستمی، ما دیشب دیدیم این‌همه حرف‌وحديث به وجود آمده است، بنابراین مجبور شدیم تعلیکی بیاوریم و روح عباس کیارستمی را ظاهر کنیم و نظر خودش را جویا شویم؛ ما: سلام آقای کیارستمی، خودتان هستید؟ اگر خودتان هستید یک علامتی، گرایی، چیزی بدهید... روح ناشناس: بووو... بووو... یوهاها... یوها... بووووو... ما: وای ترسیدیم... فکر کنم اشتباهی روح... را ظاهر کردیم. برو... برو ای روح... اجازه بدهید دوباره تعلیکی را بچرخانیم... بله... این هم از این... آقای کیارستمی... اگر خودتان هستید یک گرایی به ما بدهید که دفعه پیش سخته را زدیم... روح کیارستمی: پسر دنیا همه‌اش نشانه است. تسوی این‌همه نشانه چطوری می‌خواهی نشانه نشان بدهی؟ ما: بله، متوجه شدیم خودتان هستید. چون سلام و احوال‌پرسی شما هم حالت جمله قصار داشت. آقای کیارستمی... خیلی متأسف شدیم که فوت کردید.

روح کیارستمی: پسر تو اگر چهارتا کار من را دیده بودی، هیچ‌وقت برای مردن من متأسف نمی‌شدی. من این‌همه زندگی خلق کردم، شماها می‌خواهید متأسف باشید، واسه زنده‌بودن خودتان افسوس بخورید، نه برای مرگ من.

ما: بله حق دارید. شما نظرتان درباره پرونده پزشکی‌تان چیست؟ روح کیارستمی: من همه نظرم را دراین‌باره توی فیلم قضیه شکل اول شکل دوم گفتم. آنها که آن‌طرف ماجرا هستند این‌طوری می‌کنند، اینها که این‌طرف ماجرا هستند آن‌طوری. درحالی‌که این دو شکل از یک شکل دیگر است که توی این دو شکل پنهان و مغفول مانده است.

ما: ما که متوجه نشدیم، اما لطفا بگویید چه حسی به بیمارستان جم و دکتر میر دارید؟ روح کیارستمی: من با فکرم و با روحم در تمام عمرم به دیگران چیز یاد داده بودم، خوشحالم‌که جسمم هم شب دکتر میر و بیمارستان جم یک چیزی یاد بگیرند و البته جسمم درس عبرت شد؛ هم برای خودم، هم برای باقی بیماران. ما: نظر شما درباره حکم بدوی پرونده پزشکی‌تان چیست؟ دکتر شما به سه ماه محرومیت از طبابت (در محل) محکوم شده است. روح کیارستمی: عیبی ندارد. اگر زنده بودم، فیلم کلوزآپ ۲ را با حضور این قهرمان می‌ساختم. ما: بعد از این عمل و اتفاقاتی که افتاد، توصیه شما به جوانان چیست؟

روح کیارستمی: توصیه من این است که اگر قرار شد عمل کنید هرگز قبول نکنید شما را بیهوش کنند. هوشیار و بیدار بمانید و با چشم باز ببینید توی شما چی‌کار می‌کنند. ما: نظر شما درباره برخورد داخلی و خارجی با شما در زمان حیاتتان چیست؟ روح کیارستمی: بابا تسوی خارج استیون هاوکینگ که به صورت طبیعی باید ۶۰ سال پیش افقی می‌شد، الان ۶۰ سال است نخبه است. اینجا یکی ۶۰ سال زحمت می‌کشد که روی پای خودش بایستد و نخبه شود، منتها بکهو به صورت غیرطبیعی افقی می‌شود.

ما: نظر شما درباره برخورد داخلی و خارجی با روح کیارستمی: بابا من اینجا طعم گیلاس می‌سازم، درخت گیلاش را توی خارج می‌کارند. اینجا همان چهارتا درختی هم که به صورت خدادادی داریم، با شهرداری شبانه می‌کند یا راهداری.

ما: خیلی ممنون آقای کیارستمی. به آخر ستون رسیدیم، کاری ندارید؟ روح کیارستمی: نه. فقط به بهمن بگو خوشحالم‌که این یک‌دندگی و کوتاه‌نایم‌دنت به خودم رفته... راستی... به احمد هم بگو اون عینک منه برداشته زده؟ یا عینک خودش بود؟

هادی خانیکی

استاد ارتباطات

هم پیوستگی‌ها و گسستگی‌های تفاهم و تفاوت

است؛ به این معنا که نویسنده، کارگردان، بازیگران و تماشاگران با هم این پرسش را پی گیرند که چگونه افسردگی یا زیسته‌ها و تجربه‌های متفاوت فرهنگی در سطوح بین‌الزمانی، بین‌الاشخاصی، بین‌گروهی و بین‌المللی، هم‌دیگر را درک می‌کنند و چگونه می‌توانند به تفاهم یا سوء‌تفاهم برسند. در دورانی که «همسایگی در جهان چندفرهنگی» حضور خود را در دور و نزدیک ما نشان می‌دهد، واقعیت‌ها و فراواقعیت‌های تأثیرگذار بر آن کدام‌اند و پیشینه‌های فرهنگی و اجتماعی‌ما چگونه بر نوع ادراک و ارتباطاتمان در این زیسته، اثر می‌گذارد. «درباره تصویرت از من تجدیدنظر کن» یک دعوت جدی به بازنگری در کلیشه‌ها و تصورات قالبی، انگ‌ها و برچسب‌ها و به‌طورکلی پیش‌فرض‌هایی است که هم ریشه در واقعیت دارند و هم ریشه در برداشت از واقعیت و البته مرز میان این دو هم در «سبیز رادیکال تصویرها» و «ناتوانی از گفت‌وگو» کم شده است.

مشتری کافه خیابان وسط

احمدی‌نژاد و تشریح برنامه‌های انقلاب!

مهرداد جفتی

«فقط سه ماه؟!».

«پس چه؟ نکنند توقع داشتی حبس ابد بدهند؟» و این سرآغاز بحث امروزشان بود. هر چند در این سطح هم باقی نماند. از آن جلوتر رفت و به مباحث دیگر هم وارد شد. حتی به نامه اعلام انصراف احمدی‌نژاد و به «جواد ظریف» و نامه «علی مطهری» هم پرداختند. مثلاً آنجا که «راستی» می‌گوید توقع داشتی حبس ابد بدهند، «جپی» در پاسخ می‌گوید: «توقع میزان مجازات در افکار عمومی چیز دیگری بوده، و همین «افکار عمومی» کار دستش داد، چون «راستی» بلافاصله گفت: «مگر شما آماری از افکار عمومی دارید؟ که تا صحبت از چنین موضوعاتی می‌شود پای آن را به میان می‌کشید؟ مردم آن‌قدر گرفتاری دارند که اصلاً وقت نمی‌کنند به این موضوعات فکر کنند!» اتفاقاً همین جمله آخر هم کار دست «راستی» داد. چون «جپی» بی‌معطلی گفت: «شما چی؟ انگار شما از گرفتاری مردم آمار دارید!» و بحث پیچیده شد. «راستی» که مدام خودش را نماینده افشار فرودست معرفی می‌کند بعد از چشیدن «تارت میوه»‌اش با قهوه می‌گوید: «نشد. بنا نیست شما به من بگویي از چه چیزی خبر دارم. خودت خوب می‌دانی که من بیشتر از همه شما از وضع مردم خبر دارم. این شماید

آکادمی

معرفی برندگان نوبل فیزیک ۲۰۱۶

گامی دیگر برای رسیدن به کامپیوترهای کوآنتومی

پدیده را توضیح می‌دهد، آنها با استفاده از توپولوژی، به عنوان ابزار بررسی خواص مواد، به نتایجی رسیدند که کارشناسان را حیرت‌زده کرد. «مایکل کاسترلیتز» و «دیوید تولس» در ابتدای دهه ۷۰ میلادی، این نظریه را که می‌گفت ابررسانایی و ابرسیالی نمی‌تواند در لایه‌های نازک روی دهد، رد کردند. آنها در پژوهش‌های خود نشان دادند ابررسانایی در دماهای کم روی می‌دهد و علاوه بر این، مکانیسم این پدیده، با انتقال فاز را شرح دادند. با آشکارشدن مکانیسم این رویداد، مشخص شد چرا ابررسانایی در دماهای زیاد روی نمی‌دهد. امروزه به دلیل فعالیت‌های این دانشمندان به اطلاعات بسیاری در زمینه فازهای توپولوژیک دسترسی داریم؛ از فازهای توپولوژیک در لایه‌های نازک و رشته‌ها گرفته تا مواد عادی سه بعدی. در دهه گذشته، این حوزه تحقیقات در فیزیک ماده چگال به‌شدت پیشرفت کرده است. این پیشرفت چند دلیل دارد، از جمله اینکه بسیاری امیدوارند از این مواد توپولوژیک در ساخت نسل جدید ابزارهای الکترونیک و ابررساناها یا کامپیوترهای کوآنتومی آینده استفاده کنند. گفتنی است که «دیوید تولس» ۸۲ ساله، فیزیک‌دانی اسکاتلندی است و در دانشگاه واشنگتن در سیاتل تدریس می‌کند، «فریدریک دانکن» ۶۵ ساله انگلیسی، متولد لندن است و در دانشگاه پرنستون آمریکا کار می‌کند و «مایکل کاسترلیتز» ۷۴ ساله نیز اسکاتلندی است و در دانشگاه براون پژوهش می‌کند، یکی از نکات درخور توجه جایزه نوبل فیزیک اسمال این است که هر سه نفر متولد انگلستان و مقیم آمریکا هستند.

تصحیح و پوزش

آن مثل قدیمی را فراموش کرد که می‌گوید «چه‌ای که پدرش در کارخانه کفش‌سازی کار می‌کند بی‌کفش نمی‌ماند». از ایشان و مخاطبان پوزش می‌خواهم.

شرق: در یادداشت چهارشنبه، هفتم مهرماه ستون «سلام به فردا»، به قلم اقتصاددان محترم، آقای یازید مردوخ، جمله‌ای نقل شده که به شکل زیر اصلاح می‌شود: نباید